

ਅਫ਼ਾਰ ਪਾਸ

.....

“આ તો લોટરી લાગી ગઈ, લા!” મુકલાને પોતાને ભરોસો નહોતો બેસતો..

બિચારો મુકેશ મંકોડી શરીરે મંકોડીથીયે વિચિત્ર આકારનો છે. લાંબા સડી ગયેલા ભીંડા જેવા નાક ઉપર જાડા સાડા ચાર પાવરનાં ચશ્માં પહેરે છે. એના બેસી ગયેલા ગાલના ખાડામાં ઊગી ઊગીને ફૂટી ગયેલા ખીલના ડાઘને કારણ ગાલની સપાટી ચંદ્ર, મંગળ કે શુક્ર જેવા ગ્રહો જેવી છે. બિચારાની લવ-લાઈફ પણ ઉજ્જડ છે. એમાં એક એરંડા સમાન છોકરી પણ દૂર-દૂર સુધી દેખાય એવા ચાન્સ નથી.

તો મુકલાને લોટરી ક્યાંથી લાગી ?

વાત એમ છે કે મુકલો કોલેજમાં સેકન્ડ યરમાં છે, પણ પોતાની ફીનો ખર્ચો કાઢવા માટે એક ઓનલાઇન શોપિંગ કંપનીમાં ડિલિવરી બોય તરીકે પાર્ટ-ટાઇમ જોબ કરે છે. કંપની એને એના ખખડી ગયેલા ખટારા જેવા સ્કૂટરમાં પૂરવા માટે માત્ર 1500નું પેટ્રોલ-એલાઉન્સ આપે છે (જેના ભાવમાં 5 રૂપિયા 27 પૈસાનો અણધાર્યો ઘટાડો થયો ત્યારે મુકલાને ખુશીના એટેકથી આખી રાત ઊઘ નહોતી આવી).

તો શું, મુકલાને લોટરીમાં આખું પેટ્રોલથી ભરેલું ટેન્કર મળી ગયું? ના. એની પાસે સિટીની બેસ્ટ ક્લબના, બેસ્ટ ગરબાના, રવિવારની નાઈટના... ટોટલ 18 પાસ આવી ગયા હતા!

શી રીતે? તો વાત એમ બની કે મુકલાની ઓનલાઇન શોપિંગ કંપનીએ સન્ડે નાઈટના ભવ્ય ગરબાની ઇવેન્ટ સ્પોન્સર કરી હતી. બિચારા મુકલાની એક્સ્ટ્રા ડ્યૂટી લાગી હતી. પાસિસ ડિલિવર કરવાની!

મેનેજરે પેટ્રોલ એલાઉન્સમાં 300 રૂપિયા વધારી આપવાનું પ્રોમિસ આપ્યું હતું. મુકલાના ઠાઠિયા સ્કૂટરની મર્સિડીઝ જેવી એવરેજને કારણે એનું તો 450નું પેટ્રોલ બળી જવાનું હતું પણ મોગેમ્બોથી કદરૂપો દેખાતો મેનેજર એને નોકરીમાંથી કાઢી ના મૂકે એની બીકે મુકલાએ હા પાડવી પડી હતી.

પાસિસ વહેંચતા થયું એવું કે અલગ અલગ નવ બંગલે તાળું નીકળ્યું! ટૂંકમાં નવ દુની અઢાર પાસ ‘અન-ડિલિવર્ડ’ હતા!

મુકલો અઢારેઅઢાર પાસ એના બોસને પાછા જ આપવાનો હતો ત્યાં એની જોડે નોકરી કરતો બારમું ફેલ બકો બોલી ઊઠ્યો. “મુકલા, મારાં તો નસીબ ખરાબ છે કે મું કોલેજમાં નહીં ભણતો, બાકી અઢાર પાસ હોય તો મું સત્તર છોકરીઓને લઈને ગરબામાં જઉં!”

બસ, ત્યારે જ મુકલાને ભાન થયું કે “આ તો લોટરી લાગી ગઈ લા!”

પણ 17 છોકરીઓ? એ પણ પોતાની કોલેજની? બબ્બે વરસથી પોતે જે કોલેજમાં જાય છે એમાંની એકેય છોકરીએ એની સામું પણ નથી જોયું એવી ‘બ્યૂટીઓ’માંથી સત્તર શું, સાત પણ આવે તો ઘણું!

છતાં મુકલાએ હિંમત ના હારી. કોલેજના કોરિડોરમાં ઊભા રહીને જે છોકરી ત્યાંથી પાસ થતી હોય તેને “એ-એસ્ક્યુઝ મી...” કહીને બોલાવવાની ટ્રાય કરી.

15 મિનિટની રિસેસમાં 37 છોકરીઓ પસાર થઈ, પણ એકેય છોકરીએ તેની સામે સેકન્ડના 37મા ભાગ માટે પણ મુકલા સામું જોયું નહિ.

હવે? હતાશ થયેલો મુકલો કેન્ટીનમાં ગયો. એક અડધી ‘બાકી’માં લખાવીને એ ટેબલ પર બેઠો. ખિસ્સામાંથી પેલા ચળકતા લિસ્સા કાગળવાળા પાસ ટેબલ પર પત્તાની બાજની માફક ગોઠવીને નિસાસા નાખતો હતો ત્યાં અચાનક કોલેજની એક ‘બ્યૂટી’ નિહારિકાનો મિઠ્ઠો ટહુકો બરોબર એના ખભાની પાછળ સંભળાયો :

“હાઆઆય! તું તો મારા જ ક્લાસમાં છેને?”

“હું? હા...” કરતો મુકલો કંઈ જવાબ આપે એ પહેલાં તો નિહારિકા તેના ખભે ધબ્બો મારીને તેના શરીરની અડોઅડ બેસી ગઈ!

ટેબલ પર પડેલા પાસિસને જોઈને બોલી “વા...આઆઉ! કઈ કલબના પાસ છે? ઓ માય ગોડ! સન્ડેના છે? કેટલા છે?”

“અ-અઢાર – અઢાર છે. એઈટીન ઓન્લી!” મુકલો હજી જવાબ આપી રહે ત્યાં પેલી એને ચોંટી પડી.

“તારે મને ચાર પાસ તો આપવા જ પડશે! ના... ના... કોઈ દલીલ કરવાની જ નથી! હું, હર્ષિતા, રોમેશ અને નૌતમ ચારેય જણા... જોડે તારે તો આવવાનું જ હોયને! અમે તને પિક-અપ કરી લઈશું! નૌતમની કારમાં! ઓકે? બોલ, તું ક્યાં હોઈશ, સન્ડેના? અને... સૌરી હો, તારું નામ... હું ભૂલી ગઈ...”

બિચારો આસમાનમાં ઊડી રહેલો મુકલો વિમાનના ટોઈલેટમાંથી ફેંકાયેલા ઍઈવાડની જેમ નીચે પછડાયો. મનમાં થયું, “સાલીને મારું નામ પણ ખબર નથી અને પાસ જોઈએ છે?”

ચિડાયેલા મુકલાએ ગળું ખોંખારીને ના પાડી દીધી. “એમાં શું છે કે પાસ તો છે. એક્સ્ટ્રા બી છે, પણ હજી કન્ફર્મ નથી થયું.”

નિહારિકા તરત જ હસી પડી. “ઓકે? કન્ફર્મ થાય એટલે કહેજે હોં? અને આપણા પાંચ પાસ તો રાખવાના જ છે, ઓકે, ડિયર? જલસા કરીશું!”

નિહારિકા મુકલાના ગાલે હળવી કિસ કરીને પતંગિયાની જેમ ઊડતી ઊડતી જતી રહી. મુકલાને થયું... “યાર, ખોટી ના પાડી હોં! હજી પાસનું નામ પડ્યું છે, અને કિસ મળી છે તો આગળ શું-શું થશે?”

મુકલો બાકી રહેલી ચા પતાવવાને બદલે સપનામાં સરી પડ્યો. ચા એની મેળે ઠંડી પડી ગઈ.

મુકલો એના સપનામાં નિહારિકા જોડે ગરબા ગાતાં-ગાતાં અથડાઈને લીલીછમ લોન ઉપર સ્લો-મોશનમાં પડી જ રહ્યો હતો ત્યાં એનું સપનું તૂટી ગયું! એની આસપાસ અડધો ડઝન છોકરીઓ કલબલાટ કરતી ઊભી હતી!

“હાય મુકેશ! તું તો મારો બેસ્ટ ફ્રેન્ડ છેને!” એક છોકરી પોતાની જાળ નાખે તે પહેલાં બીજીએ લંગસિયું નાખ્યું :

“જા જા! મુકેશ તો મારા ક્લાસમાં મારી આગલી બેન્ચ પર જ બેસે છે!”

ત્રીજીએ એમાં ફાયર મારી “બેસ બેસ, આ વખતે મુકેશ એક જ એવો છોકરો હતો જેને મેં રાખડી નહોતી બાંધી! હેં ને, મુકુ?”

ચોથી છોકરી ફાયરમાં ટાંગ અડાડે એ પહેલાં કોલેજના ચાર સૌથી હેન્ડસમ છોકરાઓ તેની પીઠ પર ઘબ્બો મારીને આજુબાજુમાં બેસી ગયાં.

“એય છોકરીઓ, આઘી ખસો! ઘિસ ઈઝ બિટવીન ભઈબંધ ટુ ભઈબંધ! બોલ મુકા, આપડી જોડે ફાવશેને! સાંભળ... બાટલી, બેબલી અને બેન્ગા બેન્ગા... ત્રણેય જલસા જોડે કરીશું, શું કહે છે!”

મુકલો હવે બઘવાઈ ગયો. સાલી લોટરી તો ગજજબની લાગી ગઈ હોં!

એણે ઝડપથી અઢારેઅઢાર પાસ ભેગા કરીને ખિસ્સામાં ખોસી દીધા, પણ પછી શી ખબર, શું સૂઝયું કે એનાથી બોલાઈ ગયું : “એક પાસના 600 રૂપિયા થશે!”

અચાનક ત્યાં સન્નાટો છવાઈ ગયો.

સબલ શાહરુખ

‘હેએએય! મુઝે પહેચાના તો નહીં?’

મુંબઈની એક ફૂટપાથ પર પાંઉભાજીની લારી ચલાવતો રઘુ ચિપલુણકર મોડી રાત્રે, ઘરાકી પતી ગયા પછી, પોતાની લારી બંધ કરવાની તૈયારીમાં હતો ત્યાં જ રિક્ષામાંથી ઊતરીને આવેલા નવા ઘરાકને જોઈને તે ચોંકી ગયો!

“હાઈલા! શાહરુખ ખાન? આપ?”

“શી.... શ!” શાહરુખ ખાને નાક ઉપર આંગળી મૂકીને ચૂપ રહેવાનો ઇશારો કરતાં આજુબાજુ નજર નાખી લીધી.

“ક્યા હૈ, ફાઈવ સ્ટાર હોટલોં કા ખાના ખાતે ખાતે મૈં પક ગયા હું! વહી સાલા ફીકા ફીકા સ્વાદ.... ઉં? ભાઈ સાહબ, પાંઉભાજી કા અસલી કરારા સ્વાદ ચખે તો બરસોં હો ગયે! એક બના દેંગે, મેરે લિયે?”

બિચારો રઘુ ચિપલુણકર તો ઘેલો ઘેલો થઈ ગયો! “બૈઠીયે ના, શાહરુખજી! બૈઠીયે ના! અભી બનાતા હું!”

“જરા તીખા બનાના, મસાલેદાર... ડબલ બટર માર કે!”

શાહરુખ જરા સાઈડના સ્ટૂલ પર જઈને બેઠો. તેણે હજી ગોંગલ્સ પહેરી રાખ્યાં હતાં. આસપાસથી પસાર થતાં વાહનોનું ધ્યાન ના ખેંચાય એટલા ખાતર કાળા જાકીટનો કોલર ઊંચો કરી દીધો.

મસ્ત ગરમાગરમ પાંઉભાજી ખાધા પછી તેણે જાકીટના ખિસ્સામાં હાથ નાખતાં પૂછ્યું “ભૈયા કિતના હુઆ?”

ચિપલુણકર ગળગળો થઈ ગયો. “અરે ક્યા સા’બ! આપ સે પૈસા કેસે લે સકતા હું? બસ, એક સેલ્ફી લેને દો, આપ કે સાથ.”

બસ, એ જ વાતે શાહરુખે હસીને ઇનકાર કરી દીધો. “ક્યા હૈ, કિ આજ તુમ સેલ્ફી લોગે, કલ ઉસકા પ્રિન્ટ નિકાલ કે અપને ઠેલે પે લગાઓગે... ઓર પરસોં સે ચહાં ભીડ જમા હોને લગેગી! ફિર મૈં તો ઈંધર આ હી નહીં સકતા ના?... ઉં? અગર ચાહતે હો કિ મૈં ચહાં આતા રહું, તો...”

ચિપલુણકર માની ગયો. મોબાઈલ પાછો મૂકી દીધો. શાહરુખ ખાન તેનો ખભો થપથપાવી, હાથ મિલાવીને જતો રહ્યો.

...એ શાહરુખ નહોતો, બબ્બન હતો! શાહરુખનો ડુપ્લિકેટ! ઓછા અજવાળામાં અને બહુ ટીકી-ટીકીને ના જુઓ તો શાહરુખ જ લાગે.

ફિલ્મોમાં એને ડુપ્લિકેટનું કામ મળી રહેતું. બબ્બન અચ્છો ડાન્સર હતો. શાહરુખનાં સ્ટેપ્સની અદલોઅદલ કોપી કરી લેતો હતો. હા, ફાઇટ સીન માટે અલગ ડુપ્લિકેટો હતા. આપણા બબ્બનને તો ગાયનોમાં જ્યારે કેમેરા દૂર ગોઠવેલો હોય, ખાસ કરીને ભીડમાં અથવા પહાડોની ટોચ ઉપર હીરોઈન સાથે નાચવાનું હોય ત્યારે તેને ડુપ્લિકેટ એક્ટ્રેસ જોડે ઊભો કરી દેવામાં આવતો.

શૂટિંગ હોય ત્યારે તો પૈસા ઠીકઠાક મળી રહેતા હતા, પણ જ્યારે દિવસો લગી તેનું કામ ના હોય ત્યારે બબ્બનની દશા ખરાબ થઈ જતી હતી. નાનામોટા કામેડી-મિમિકી શો પણ કંઈ રોજરોજ થોડા હોય?

એવામાં એક દિવસ જ્યારે બબ્બનનાં ખિસ્સાં સાવ ખાલી થઈ ગયાં અને પેટમાં પણ મોટી પોલ પડી હતી ત્યારે એણે આ આઈડિયા અજમાવ્યો.

પાંઉભાજી મફતમાં ખાવા મળી ગઈ! બસ, એ દિવસથી બબ્બન રોજ રાતનું 'ડિનર' આ જ રીતે કરતો થઈ ગયો. એણે અલગ અલગ એરિયામાં એવી લારીઓ શોધી કાઢી, જે થોડા અંધારામાં હોય અને જ્યાં ખાસી ઘરાકી ના થતી હોય.

પાંઉભાજી ઉપરાંત તેણે ઈંડાં-આમ્લેટ, ફિશ-ફાય, ચિકન-ફાય, છોલેપુરી તથા ચાઈનીઝ ફૂડની લારીઓ પણ શોધી રાખી હતી.

છેલ્લાં ચાર વરસથી બબ્બનનો આ ખેલ ચાલી રહ્યો હતો. બસ, આ 'ઝીરો' ફ્લોપ ગયું ને, એ પછી શાહરુખની જેમ બબ્બનની પણ દશા બેસી ગઈ! થયું એવું કે...

“આઈયે! આઈયે શાહરુખસા'બ!”

બબ્બન હજી રિક્ષામાંથી ઊતરીને પેલા રઘુ ચિપલુણકરની ભાજીપાંઉની લારી પાસે પહોંચે એ પહેલાં જ કોઈ ઊંચા સરખા પહોળા માણસે ઓલમોસ્ટ અમરીશ પુરીનો અવાજ કાઢીને તેને આવકાર આપ્યો!

બબ્બન ચોંક્યો. “બિચારા અમરીશ પુરીના ડુપ્લિકેટને હવે પાંઉભાજીની લારી ચલાવવી પડે છે?”

એ નજીક ગયો. ગોગલ્સ સહેજ નીચાં કરીને શાહરુખની અદામાં ગાલમાં ડિમ્પલ પડે એ રીતે સ્માઈલ આપતાં કહ્યું “હેએએય! મુઝે કહીં પહેચાન તો નહીં લિયા?”

“સરજી, આપ કો કૌન નહીં પહેચાનતા?” પેલાએ અમરિશ પુરીની જેમ જ અટ્ટહાસ્ય કરતાં બબ્બનનો ખભો હચમચાવી નાખ્યો.

“આપ બૈઠીયે, મૈં આપ કી ફેવરિટ ગરમાગરમ તીખી મસાલેદાર પાંઉભાજી ડબલ બટર માર કે લે આતા હું...”

બબ્બન બેઠો તો ખરો, પણ આખો માહોલ એને શંકાસ્પદ લાગી રહ્યો હતો. ચિપલુણકરને બદલે લારીનો વહીવટ કરનારો માણસ પાંઉભાજી બનાવવાને બદલે વારાફરતી ફોનો કરી રહ્યો હતો : “આ જાઓ ભઈ, આ જાઓ! શા’રુખજી પધાર ચુકે હૈં...”

“હેએએય! યે ક-કક-ક-કિસ કો ફોન કરકે બુલા રહે હૈં?” બબ્બનને ગભરામણ થતી હતી એટલે શાહરુખના તોતડાપણાની મિમિકી પણ પર્ફેક્ટ રીતે નીકળી.

પેલો હસ્યો. “ફિકર મત કરો શાહરુખસા’બ, સબ આપ કે ફેન હી હૈં...”

થોડી જ વારમાં શાહરુખના દસ બાર ‘ફેન’ આવી ચડ્યા! કોઈ જીપમાં આવ્યું, કોઈ બાઈક ઉપર તો કોઈ સ્કૂટર ઉપર... કોઈના હાથમાં ડંડો હતો, કોઈના હાથમાં હોંકી તો કોઈના હાથમાં લોખંડની ચેઈન હતી!

બબ્બનનું તોતડાપણું વધી ગયું. “હેએએએય! ક-ક-ક-કકકક કયા હો રહા હૈ? ઉં?”

“દેખિયે, મૈં મુંબઈ કે લારી-ગલ્લા એસોસિયેશન કા પ્રેસિડેન્ટ હું. યે જનરલ સેક્રેટરી હૈ... યે ખજાનચી હૈ... ઔર બાકી સારે ફાઉન્ડર મેમ્બર હૈં...”

બબ્બનના ટાંટિયા ધૂજવા લાગ્યા. અમરિશ પુરી જેવા લાગતા પેલા પ્રેસિડેન્ટે તેના ગાલે પોતાનો પંજો ફેરવતાં કહ્યું “યે તો અસ્થા હુઆ કિ કલ હમારી જનરલ બોડી મિટિંગ થી... વહાં ઈસ લારીવાલે ચિપલુણકરને બડે ગર્વ કે સાથ બતાયા કિ શાહરુખ તો ઉસ કા રેગ્યુલર કસ્ટમર હૈ! તખી પતા ચલા કિ શાહરુખસા’બ, આપ તો હમારે પચાસ મેમ્બર કે ખાસ કસ્ટમર હો!... અબ આપ કા સન્માન તો કરના પડેગા ના?”

બીજી જ ક્ષણે બબ્બન સમજી ગયો કે હવે બહુ ધુલાઈ થશે... બબ્બન એનો જીવ બચાવીને ભાગ્યો!

જોકે ભાગવા જતાં એનો પગ લાઈટના થાંભલા સાથે ખરાબ રીતે અથડાયો અને એના ઘૂંટણની ઢાંકણી ફેક્યર થઈ ગઈ!

હવે તમે જ કહો, લંગડી ચાલે ચાલતો શાહરુખ ડાન્સ કરે તો કેવો લાગે? ટૂંકમાં, બિચારા બબ્બનને શાહરુખનું કામ મળતું બંધ થઈ ગયું.

હવે એ વિચારી રહ્યો છે કે એકાદ પાંઉભાજીની લારી ચાલુ કરી દે.

શી ખબર, કોઈક દહાડો ખરેખર અસલી શાહરુખ આવીને કહે કે...

जिजियाटा गेंग

“સુન ખિખિયાટે! તેરી ગેન્ગ કો લે કર આજ ચાર બજે ‘નાઝ’ બિલ્ડિંગ પહુંચ જાના!”

પંજાબી પ્રોડ્યુસર ડિમ્પલ ડિમ્પી હજી કંઈ આગળ બોલે એ પહેલાં ફોનમાંથી ખીખીખીખી કરીને મોટા ખિખિયાટા સાથે સતત હસવાના વિચિત્ર અવાજો આવ્યા, પછી કોઈ બોલ્યું, “હીહીહી... ઉધર જા કે કિસ પે હંસના હૈ? ખી... ખી... ખી...”

“હસના બંધ કર! ઔર ડિટેલ સુન લે. ‘નાઝ’ બિલ્ડિંગ મેં ફિફ્થ ફ્લોર પે જો પ્રિવ્યુ થિયેટર હૈ, વહાં મૈને કુછ ડિસ્ટ્રિબ્યુટર્સ બુલાયે હૈં...”

“સમજ ગયા! ખીખીખી... સમજ ગયા! દસ જન જાયેગે. એક કા દસ હજાર લગેન્ગા.”

‘મતલબ કિ ટોટલ એક લાખ? નહીં... નહીં...’ પ્રોડ્યુસર ડિમ્પીએ ફોનમાં રકઝક કરવા માંડી. છેવટે 70 હજારમાં સોદો નક્કી થયો, ત્યારે ડિમ્પીને હાશ થઈ. ફોન મૂકતાં તે બબડ્યો ‘સાલા યે ખુશાલ ખિખિયાટા, આદમી તો કામ કા હૈ...’

જી હા, એનું નામ જ ‘ખુશાલ ખિખિયાટા’ પડી ગયું હતું.

બાળપણથી એના મગજના મેન્યુફેક્ટ્યરિંગમાં એકાદ સ્કૂ ઢીલો રહી ગયો. હશે કે કેમ, પણ એને કોઈ પણ વાતમાં હદબહારનું હસવું ચઢી જતું હતું. વળી એનું હસવું એટલું ચેપી કે તેને ‘હસતો જોઈને જ’ બીજાઓની બત્રીસી ખૂલી જતી હતી.

ખુશાલ મોટો થયો પછી, તેના દસ-બાર દોસ્તોની એક ‘ખિખિયાટા ગેન્ગ’ બની ગઈ હતી. એ ગેન્ગ જ્યાં પણ જાય ત્યાં વિના કારણે હાસ્યનાં હુલ્લડો ફાટી નીકળતાં. કોઈના મેરેજ-રિસેપ્શનમાં ગયા હોય ત્યાં, કે સ્ટેજ ઉપર ચડવા જતાં કોઈ જાડિયાનો પગ લપસતો જોઈને, કે પછી પાણીપૂરી ખાવા જતાં કોઈનું પલળી જતું પેટ જોઈને આ ગાંડિયાઓ એટલું બધું હસતા કે ત્યાં હાહા-હોહો-હીહી-કાર મચી જતો! એ તો ઠીક, ક્યારેક આ ગેન્ગ કોઈના બેસણામાં પહોંચી ગઈ હોય તો સોગિયાં ડાચાવાળા લોકો એમને મારી મારીને ભગાડતી વખતે પોતે જ હસવે ચડી જતા હતા!

પ્રોડ્યુસર ડિમ્પલ ડિમ્પીએ આ ખુશાલ ખિખિયાટાની ગેન્ગને પહેલી વાર એક મલ્ટિપ્લેક્સમાં જોઈ હતી. શુક્રવારે રિલીઝ થયેલી કોમેડી ફિલ્મ સાવ ફાલતુ હતી છતાં આ ગેન્ગ એવું હસવે ચડી કે આખું ઓડિયન્સ ખડખડાટ હસતું થઈ ગયું હતું!

બસ, એ દિવસથી ડિમ્પલ ડિમ્પીએ ખુશાલ ખિખિયાટાની ગેન્ગ માટે નવો ‘ધંધો’ શોધી કાઢ્યો હતો. કોઈ પણ કોમેડી ફિલ્મ રિલીઝ થાય એમાં શુક-શનિ-રવિના સળંગ ચારેચાર શોમાં જવાનું અને હસીહસીને ફિલ્મને હિટ સાબિત કરી આપવાની!

ખુશાલ ખિખિયાટાની ગેન્ગ આમાં ‘પ્રોફેશનલ’ નીકળી. એ લોકો ક્યાંકથી ‘ડિઓ-સ્પ્રે’ની ડબ્બીમાં ‘લાઈંગ ગેસ’ ભરાવી લાવતા હતા. ચાલુ ફિલ્મોમાં હસીહસીને ઓળોટતાં એ લોકો સિફતથી ‘લાઈંગ ગેસ’ સ્પ્રે કરી દેતા!

એ વખતે તો ડિમ્પી મુંબઈમાં માત્ર ડિસ્ટ્રિબ્યુટર હતો, પણ હવે એ પ્રોડ્યુસર બન્યો હતો, એટલે જ તેને ૭૦ હજારનો સોદો સસ્તો લાગતો હતો.

ખુશાલ ખિખિયાટાની ગેન્ગ ‘નાઝ’ બિલ્ડિંગમાં થોડી મોડી પહોંચી. શો ચાલુ થઈ ગયો હતો. મુંબઈના આ બિલ્ડિંગમાં અલગ અલગ ફ્લોર ઉપર મળીને ચાર-પાંચ પ્રિવ્યુ થિયેટરો છે, જેનો ઉપયોગ ફિલ્મ ઇન્ડસ્ટ્રીવાળા પોતાની પૂરી અથવા અધૂરી ફિલ્મો ફાઈનાન્સરોને કે ડિસ્ટ્રિબ્યુટરોને બતાડવા માટે કરતા હોય છે. ફાઈનાન્સરોને અધૂરી ફિલ્મના ગાયનો કે ફાઈટના સીનો બતાડવામાં આવે, થોડી સ્ટોરી સંભળાવવામાં આવે અને પછી એમને રસ પડે તો રૂપિયા રોકવા માટે વાટાઘાટો શરૂ થાય. એ જ રીતે ડિસ્ટ્રીબ્યુટરોને આખેઆખી ફિલ્મ બતાડીને દેશના વિવિધ વિસ્તારોમાં પ્રદર્શિત કરવા માટે વેચાણના સોદા નક્કી થાય. મુંબઈના ‘નાઝ’ બિલ્ડિંગમાં આવું બારે મહિના ચાલતું હોય છે.

ખુશાલ ગેન્ગને શરૂઆતમાં તો ફિલ્મમાં કંઈ ટપ્પી જ ના પડી. કોઈ વિકાંત વિદ્રોહી નામના નવાસવા ડિરેક્ટરે અનુરાગ કશ્યપના વહેમમાં આવીને ‘ગેન્સ ઓફ બુધિયાપુર’ નામની નવી મૂવી બનાવી કાઢી હતી. દસેક મિનિટ તો ખુશાલની ગેન્ગ ચૂપચાપ બેસી રહી, પણ એવામાં ફિલ્મનું

કોઈ પાત્ર ગંદી ગાળ બોલ્યું! બસ, એ સાંભળતાં જ ખુશાલની છટકી! એણે હસવાનું ચાલુ કર્યું.

નેચરલી, એની ગેન્ગને તો ચેપ લાગવાનો જ હતો?

ત્યાં તો વળી કોઈ ‘ભાભી’ના પાત્રે ગાળ બોલીને કોઈકને બે પગ વચ્ચે લાત ઠોકી દીધી! આ ગાળ તો સાવ ‘નવી’ હતી! ખિખિયાટા ગેન્ગને મઝા પડી ગઈ.

‘અઈ રસાલા! ફિર સે દિખાઓ ના! ફિર સે દિખાઓના...’ કરીને એ જ ગાળ એકબીજાને આપવા લાગ્યા!

એમને હસતાં જોઈને હવે ડિસ્ટ્રિબ્યુટરોને હસવું આવવા લાગ્યું. એમાં એક સીનમાં કોઈ ઇન્સ્પેક્ટર તેના હવાલદારને પોતાની ચંપલે-ચંપલે ધોઈ નાખે છે, એ જોઈને તો તમામ ખિખિયાટા ગાંડા-ગાંડા થઈ ગયા! ‘માર! માર રસાલે કો! ઔર જોર સે માર!’

પ્રોજેક્શન રૂમમાં બેઠેલો બિચારો નવોસવો ડિરેક્ટર પોતાના વાળ ખેંચવા લાગ્યો. ‘કૌન હૈ યે લોગ? મેરી આર્ટ-ફિલ્મ કી માં-બહેન કર કે રખ દી હૈ! નિકાલો ઉનકો!’

જવાબમાં ડિમ્પીના માર્કેટિંગ મેનેજરે ચોખ્ખી ના પાડી દીધી. ‘નહીં નિકાલ સકતે! યે તો પ્રોડ્યુસર કે આદમી હૈં.’

આગળ જતાં તો ફિલ્મમાં જાતજાતની ‘રિયાલિસ્ટિક’ ઘટનાઓ ઉપર ખિખિયાટા ગેન્ગ આળોટી-આળોટીને હસવા માંડી! ક્યાંક સોપારી લઈને મર્ડર કરવા નીકળેલા ગુંડાઓના સ્કૂટરમાં પંકચર પડે, તો ક્યાંક વિલનના હાથમાંથી છટકેલી મશીનગન પગથિયાં ઉપર પછડાતી એની મેળે જ ગોળીઓ છોડતી જાય...

...ઇન્ટરવલ પડ્યો ત્યાં સુધીમાં તો દસેદસ ડિસ્ટ્રિબ્યુટરો હસીહસીને એવા લોટપોટ થઈ ગયા હતા કે બધાની આંખોમાં પાણી! અસર લાફિંગ ગેસની પણ હતી. નાક લાલઘૂમ થઈ ગયાં હતાં!

‘ઓયે મઝા આ ગયા! અબ આગે થિયેટર મેં હી દેખેંગે! ચલો, યે એડ્વાન્સ મની રખ લો!’ જોતજોતામાં ડિસ્ટ્રિબ્યુટરો આખી ફિલ્મને 35 કરોડમાં ખરીદવાનો સોદ્દો કરીને રવાના થઈ ગયા!

ડિમ્પીનો માર્કેટિંગ મેનેજર તો ‘ખુશીથી’ પાગલ થઈ ગયો. તેણે તરત જ ડિમ્પીને ફોન લગાડ્યો.

‘સરજી! આપ કી પિકચર 35 કરોડ મેં બિક ગઈ!’

‘35 કરોડ?’ ડિમ્પી ભડક્યો. ‘અબે સાલે, મેરી કોમેડી મૂવી ‘કમ-અક્કલસ’ બની હી 32 કરોડ મેં હૈ!’

‘અરે સરજી, મેં વો મૂવી કી બાત નહીં કર રહા... યે તો અપની 10 કરોડવાલી લો-બજેટ મૂવી થી ના, ‘ગેન્ગ્સ ઓફ બુધિયાપુર’... ઉસ કી પ્રાઇઝ હૈ! સરજી, આપને ક્યા ઓડિયન્સ ભેજા થા, સબ કો હંસા હંસા કે પાગલ બના ડાલા!’

ડિમ્પીના મગજમાં પૂરા અઢી ઈંચના ‘બમ્મ’ જેવું ગુમડું ફૂટી નીકળ્યું.

‘અબે વો ખિખિયાટા ગેન્ગ સિક્સ્થ ફ્લોર પે પહુંચ ગઈ? મેં ને ઉન કો ફિફ્થ ફ્લોર મેં જાને કો બોલા થા...’

છૂટક સ્પેરપાટર્સવાળો બોયફ્રેન્ડ!

.....

માહિતી નંબર એક : 'ટિંડર' 'બમ્બલ' 'લવલી લવર્સ' વગેરે ટાઇપની ડેટિંગ એપ આવે છે. જેના વડે તમે તમારી મનપસંદ વ્યક્તિ સાથે ફોન પર વાતચીત કરીને પછી ક્યાંક રોમેન્ટિક સાંજ ગુજારવા મળી શકો છો.

માહિતી નંબર બે : તમે જેમ્સ બોન્ડનું 'સ્કાય ફોલ' મૂવી જોયું છે? એના વિલનનું ડાયું એટલું ખરાબ રીતે છૂંદાઈ ગયું હોય છે કે એણે ચહેરાને સરખો શેપમાં રાખવા માટે નકલી દાંત, નકલી આંખ તથા નકલી હાડકાં મોં વડે પહેરી રાખવાં પડે છે.

હવે આશ્ચર્ય નંબર એક! વિક્ટર વર્મા નામના એક જુવાનને જેમ્સ બોન્ડના વિલન જેવી તકલીફો હોવા છતાં એ છોકરો 'ટિંડર' ટાઇપની એપ વડે એક ડઝન જેટલી છોકરીઓને પટાવી ચૂક્યો હતો!

ઓકે. માંડીને વાત કરીએ.

વિક્ટર વર્મા બિચારો બે વરસ પહેલાં હેન્ડસમ હતો. કૉલેજની 117માંથી 107 છોકરીઓ એની ઉપર ફિદા છે એવો એને વહેમ હતો. વિક્ટર વર્મા એ 107માંથી કમ-સે-કમ 17 છોકરીઓને તો પોતાની રેડ બાઈક પાછળ બેસાડીને 'ફેરવી' ચૂક્યો હતો. એ 17માંની 7 જોડે એને સિરિયસ 'અફેર' પણ થઈ ગયો હતો. બસ, એ 7માંથી 1ની જોડે સ્ટેડી 'રિલેશનશિપ' થઈ જાય એની જ એ રાહ જોતો હતો.

ત્યાં વિક્ટર વર્માના સ્પેરપાર્ટર્સ છુટ્ટા પડી ગયા! બન્યું એવું કે એક ઓક્સિડન્ટમાં વિક્ટરની એક આંખ કાણી થઈ ગઈ, નાક છૂંદાઈને અથાણું થઈ ગયું, અડધું જડબું દાંતના ચોકઠા સહિત તૂટીને છૂટું પડી ગયું, થાપાનું હાડકું ફેંક્યર થઈ ગયું અને એક પગને ઘૂંટણથી કાપવો પડ્યો.

એ પછી બિચારો વિક્ટર છૂટક સ્પેરપાર્ટર્સ વડે જીવતો થઈ ગયો. પગમાં 'જોધપુર ફૂટ' પહેરવો પડે, મોંમાં દાંતનું ચોકકું નાંખવું પડે, આંખની બખોલમાં લખોટી જેવી નકલી આંખ ખોસવી પડે અને 'નાક' યાને કે 'ઇજ્જત' જેવું કંઈ છે એવું દેખાડવા માટે પ્લાસ્ટિકનું નાક ચશ્માં જોડે ફીટ કરેલું હોય એવા જાડી ફેમના ઇન્ટેલેકચ્યુઅલ લુક ધરાવતાં ચશ્માં પહેરવા પડતાં હતાં.

બિચારા વિક્ટરની આખી રોમેન્ટિક લાઈફ ખતમ જ થઈ ગઈ હોત, પણ એક દિવસ એને મારિયા મળી ગઈ.

મારિયા મુંબઈની ફિલ્મ ઇન્ડસ્ટ્રીમાં 'સ્ટ્રગલર' હતી. એનાં સપનાં તો 'મણિકર્ણિકા' જેવી મેગા-બજેટની બ્લોક બસ્ટર ફિલ્મ બનાવવાનાં હતાં, પરંતુ ઓપાર્ટમેન્ટનાં ભાડાં અને કારના હપતા છૂટે એટલા ખાતર તે એડ. ફિલ્મો, ડોક્યુમેન્ટરીઓ વગેરે જે કામ મળે તે કરી લેતી હતી.

એક રાત્રે શૂટિંગ પતાવ્યા પછી તે એક લેટ-નાઈટ રેસ્ટોરાંમાં ચિકન-પુલાવ ખાતી હતી ત્યાં એણે દૂરના ટેબલ પર બેઠેલા વિક્ટરને જોયો.

રેસ્ટોરાંની ડીમ લાઇટોમાં વિક્ટર હેન્ડસમ લાગી રહ્યો હતો. એ પણ ચિકન-પુલાવ ખાઈ રહ્યો હતો, પરંતુ પોચી ગાદીવાળી ખુરશીમાં એને બેસતાં ફાવતું નહોતું એટલે એણે પોતાનો જોધપુર-ફૂટ ઘૂંટણથી દૂર કરીને પલાંઠી મારી દીધી!

મારિયા એને જોઈ જ રહી હતી. થોડી વાર પછી એને ચાવવામાં ફાવટ નહોતી આવતી એટલે પેલા પ્લાસ્ટિકના નાક સાથેનાં ચશ્માં ઉતારીને સાઈડ પર મૂકી દીધાં!

મારિયા ડઘાઈ ગઈ. પોતાનો ચિકન-પુલાવ ખાવાનું ભૂલીને તે વિક્ટરને જોઈ રહી. વિક્ટરે પોતાનું ખાવાનું પતાવ્યા પછી દાંતનું ચોકકું કાઢીને ગરમ પાણીના બાઉલમાં ધોવા માંડ્યું!

મારિયાને પહેલાં લાગ્યું કે તે કોઈ હોરર મૂવી જોઈ રહી છે, પણ બે મિનિટ પછી એને એક જબરદસ્ત આઈડિયા આવ્યો. તેણે વિક્ટર પાસે જઈને કહ્યું :

“હલો જેન્ટલમેન! વુડ યુ લાઈક ટુ ડેટ વિથ ડઝન્સ ઓફ બ્યૂટીફૂલ ગર્લ્સ?... વન બાય વન?”

આ સાંભળીને વિક્ટરની નકલી આંખની લખોટી બહાર નીકળી ગઈ હતી!

મારિયાનો આઈડિયા બ્રિલિયન્ટ હતો. એક MTV ટાઈપની ઓન-લાઈન યુથ ચેનલને યંગસ્ટર્સ માટે એક રોમેન્ટિક છતાં ડિફરન્ટ 'રિયાલિટી' શો જોઈતો હતો. મારિયાનો આઈડિયા એ વેબ-ચેનલમાં ક્લિક થઈ ગયો. પ્લાન મુજબ કામ શરૂ થઈ ગયું.

સૌથી પહેલા તો વિક્ટરને મોંઘા સૂટ, બ્રાન્ડેડ કપડાં વગેરે પહેરાવીને

મર્સિડીઝ, ઓડી, લેમ્બોર્ગિની જેવી કાર સાથે તેના ફોટા પાડવામાં આવ્યા. ફોટોશોપ વડે ફોટાને ફિનિશિંગ ટચ આપીને વિક્ટરનું 'વિકી સિંઘાનિયા' નામનું ફેસબુક એકાઉન્ટ શરૂ થયું.

ત્યારબાદ વિકી માટે ડેટિંગ એપ દ્વારા જાતજાતની છોકરીઓ શોધવાની ચાલુ થઈ...

છોકરીઓની ફાઈનલ પસંદગી મારિયા જાતે જ કરતી. કોઈ ભોળી, કોઈ સ્વીટ, કોઈ બ્યૂટીફૂલ તો કોઈ ડાર્ક, કોઈ પરણેલી તો કોઈ જાજરમાન ડિવોર્સી...

દરેક છોકરીને વારાફરતી અલગ અલગ રેસ્ટોરાંમાં બોલાવવામાં આવતી. વાતચીત દરમિયાન વિકી ઉર્ફે વિક્ટર પોતે અબજોપતિ છે એવો દેખાડો કરતો.

જે ઘડીએ છોકરી પૂરેપૂરી બાટલામાં ઊતરી ગઈ છે એવું લાગે કે તરત વિક્ટર તેનો જોધપુર ફૂટ કાઢીને ટેબલ ઉપર મૂકી દેતો! ત્યાર બાદ નકલી નાક... એ પછી લખોટી જેવી આંખ...

છેવટે તેની આખી ખોપડી કોઈ હોરર મૂવીના કેરેક્ટર જેવી થઈ જાય ત્યારે ભેદી અક્ટ્રાસ્ય કરીને વિક્ટર પૂછતો. "ડિયર, ડૂ યુ સ્ટીલ લવ મી?"

એક પછી એક છોકરીઓનાં જે રિએક્શનો આવતાં એ જોવાની જબરદસ્ત મઝા પડતી હતી. આ રીતે બે-ત્રણ ડઝન છોકરીઓની મુલાકાત થઈ જાય પછી જ રિયાલિટી શો તરીકે ઓનલાઈન મૂકવાનો પ્લાન હતો...

કટ-બેક ટુ' વારતાની શરૂઆત...

વિક્ટર વર્મા આ રીતે પૂરેપૂરી એક ડઝન યુવતીઓ જોડે ડેટિંગ કરી ચૂક્યો હતો. આજે તેરમી છોકરી આવવાની હતી. વિક્ટર તો એના ફોટા જોઈને જ પાગલ થઈ ગયો હતો. નોર્મલ સેક્સી ફિગર 36-24-36 હોય. પરંતુ આ રોઝીનું ફિગર સીધું 44થી સ્ટાર્ટ થતું હતું!

... આખરે રોઝી 'બ્લુવિઝન' રેસ્ટોરાંમાં આવતી દેખાઈ!

વિક્ટર તેને દૂરથી જોતાં જ બે ધબકારા ચૂકી ગયો... શું સાલી હોટમહોટ લાગતી હતી!

ચળકતું રેડ કલરનું ફ્રન્ટ-બટન ટૂકું શર્ટ અને બ્લેક કલરની ટૂંકી શોર્ટ!